DEWAN : ഒരു സമുദായത്തിനു പ്രത്യേകമായിട്ടു ഒരു സ്കൂൾ ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നു ഗവണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾതന്നെ ഒരു സ്കൂൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം അതിലേക്കു ഗവണ്മെൻറു വേണ്ട സഹായം ചെയ്യുന്നതാണ്.

നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശേഷം ഭാഗങ്ങൾക്കു മറുപടി പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.

[All the points in the representation have already been replied to. As for a separate school for Muslim girls, it is not clear what objection there is in teaching Muslim girls along with the girls of other communities in Girls' Schools, especially when Muslim girls are studying in Girls' Schools. The Government do not propose to open a school for the use of members of a particular community. But if a private school is opened, the Government will render it the necessary help].

149. Needs of the Muslim Community.

MR. M. MAHOMED HANEEF (*Nominated*) said that, though he deplored the scramble for offices, he could not help pointing out the claims of his community for being accorded a more equitable treatment in the matter of appointments. Government admitted the need for applying the principle of communal representation in public service; but they signally failed to give practical effect to the principle. There was not even a single departmental head who belonged to the Muslim community. If Government were of opinion that there were no Muhommedans in Travancore competent to hold high office, Muslims from outside the State should be invited to accept such offices.

In the early sessions of the Sri Mulam Popular Assembly, the representatives of the Muslim community pressed the need for entertaining Muslims in all departments. Government, in turn, referred to the lack of education and literacy among the Muslims. In a decade or two, the community made great progress in education; but they suffered grievous disappointment on account of the failure of the authorities to provide the educated men with suitable posts. The failure of Government to face the problem boldly was a matter of deepest concern to the community.

Primary education among the Muslims had received insufficient attention. The old-time apathy of Mahommedans towards education still persisted to some extent. There was no craving for education on their part and many parents were not prepared to make sacrifices in order that their children might enjoy the benefits of education. Even as regards primary education, there was an instinctive aversion on the part of some parents, despite the facilities provided by the Government. The leaders of the community felt that the goal of universal primary education, which it was the great aim of Government to realise, could not be attained without adoptingthe principle of compulsion in the case of Muslims. Accordingly, primary education should be made

compulsory in the Muslim community. If the measure would entail additional expenditure to Government, an Education cess might be levied on the persons benefited by it.

The pay of the Arabic *Munshies* should be raised to the level of the pay of Tamil and Malayalam *Munshies*. The pay of the Koran teachers in Vernacular Schools should also be similarly enhanced. Koran should be taught during school hours, namely, between 10 A. M and 4 P. M. Arabic *Munshies* and Koran teachers should be appointed in schools in which there were Mohammedan pupils.

There was not even a single Mohammedan in the country, who was educated abroad. Muslim youths should be deputed to foreign countries for higher education, at the cost of Government.

The creation of separate electorates for Muslims was suggested in previous sessions of the Assembly. But Government discarded the suggestion on the ground that the principle of communal electorates was inherently unsound. The numerical strength of the community warranted the nomination of more than two members to the Legislative Council. The community, however, should have at least two members in the Council, of whom one should be from North Travancore and the other from South Travancore. If two members could not be nominated every time, a member should be nominated alternately from the north and from the south. As the nominated Muslim member in the existing Council belonged to North Travancore, a South Travancore Mohammedan should be nominated to the next Council.

A Mohammedan Judge should be appointed in the High Court. If a duly qualified man could not be found in Travancore, some one might be got down from outside. As the scheme formulated by the High Court for the recruitment of Munsiffs did not meet the wishes of the Muslim community, it should be vetoed by Government

DEWAN'S REPLY: Mr. Haneef, നിങ്ങൾ പ്രതിവാദിച്ച രണ്ടാമത്തെ സംഗതി നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്നാണ്. കുറെ കാലത്തിനുമുമ്പിൽ മഹമ്മദീയരുടെഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ഇപ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവരായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. അങ്ങിനെഇരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഒരു സമുദായത്തിനായിട്ടു മാത്രം പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കുകയെന്നുള്ളത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന തിരുവിതാംകൂറിനു ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു വളരെ സംശയിക്കുന്നു. കൂടാതെ, സമുദായത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അനുകൂലിക്കയും ഏതാനും ആളുകൾഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ അനുകൂലിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിലും ഈ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കേണ്ടതു. നിങ്ങളുടെ നു-

മുദായത്തിൽഭ്രരിപക്ഷക്കാരും വിദ്യാഭ്യാസത്തോടു അനുകൂലമില്ലാതിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന സ്ഥിതിക്കു നിർബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു സമുദായത്തിൽതന്നെ ഭിന്നിപ്പിനും പ്രക്ഷോഭണത്തിനും കാരണമായ ത്തീരും. എന്നാൽ മഹമ്മദീയരുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ വലിയകാലതാമസം കൂടാതെതന്നെ മറുസമുദായക്കാരുടെഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ മഹമ്മദീയസമുദായത്തിലുംപ്രചാരം ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. ഈ രണ്ടു കാരണങ്ങൾകൊണ്ടും മഹമ്മദീയരുടെ ഇടയിൽ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടുന്നതാണു്.

പിന്നെ അറബിക്ക് മുൻഷിമാരേയും കൊറാൻ അധ്യാപകന്മാരേയും മുഴുവൻസമയം ജോലിയുള്ള മറ്റു പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെപ്പോലെ ആക്കി അവക്കു ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ ഇപ്പോഴും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. ഇപ്പോൾതന്നെകൊറാൻ അദ്ധ്യാപകന്മാർ മറുസാധാരണ അദ്ധ്യാപകന്മാരെപ്പോലെയോഗ്യതയുള്ളവരാണെങ്കിൽ അവരെ വെറും കൊറാൻ അദ്ധ്യാപകന്മാരായിട്ടു വിചാരിക്കാതെ അവക്കു മറുള്ളവരെപ്പോലെയുള്ള ശമ്പളവും കൊടുത്തു മറുവിഷയങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടി മുമതലപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു. കൊറാൻമാത്രം പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു അങ്ങിനെകൂടുതൽ ശമ്പളം കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

പിന്നെ സ്കോളർഷിപ്പ് കൊടുത്തു അന്യദേശങ്ങളിൽ അയച്ചു മുസ്ലിമീങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അതിനു് ഇതിനുമുമ്പു ഒന്നുരണ്ടു മെമ്പർമാക്കു സമാധാനംപറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

അതുപോലെതന്നെജിസ്ലേറ്റിവ് കൌൺസിലിൽ മുസ്ലിമിങ്ങളെ നാമിനേറ്റ് ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അതിനെപ്പറ്റിയും മുമ്പിലത്തെ മെമ്പക്കു സമാധാനം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ഉദ്യോഗനിയമനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിലേക്കു് ഇവിടെ സംസാരിച്ച മെമ്പർമാക്കു നൽകിയ മറുപടിതന്നെയാണു് പറയാനുള്ളതു്.

[In regard to the need for making primary education compulsory among Muslims, the majority of the people are now in favour of promoting education although conditions might have been different some time ago. Such being the case, it is hardly necessary to make primary education compulsory in Travancore which stands in the forefront in the matter of education. Further, compulsory education will be necessary only when the majority of members of any community are in favour of promoting education while others are not. So far as the Mahommedan community

is concerned, you say the majority are not in favour of spreading education. It will therefore create unrest and differences in the community if compulsory education is introduced. But when the majority of the members of the community are inclined to promote education among them, education will spread in that community also as in other communities. For these reasons, there is no need for making primary education compulsory among the Muslims.

In regard to the enhancement of the pay of Koran teachers, if they are duly qualified for teaching other subjects, as other general teachers they are asked to teach those subjects also. Then they will get the same pay as the other teachers. It is not possible to give that pay to teachers who are qualified to teach Koran only.

As regards the prayer for sending Muslim students to foreign countries for higher education, a reply has already been given to another member who spoke on the same subject.

Replies have also been given in regard to the nomination of Muslim members to the Legislative Council and the entertainment of Muslims in public service.]

150. Needs of the Muslims.

MR. P. J. BAVA (*Nominated*) said that the Muslims had played a not unimportant part in the history of the country. A noticeable feature of the community was the deplorable condition of education and illiteracy of its members. It was incumbent upon Government to assist the community towards the realisation of a higher level of thought, of comfort and of health which education brought in its train. The member suggested that the following measures should be adopted to that end:—

Muslim youths, who were educated within the State, should be awarded scholarships and sent to foreign countries for higher education and for being trained in particular departments of knowledge.

Primary education was compulsory in some of the provinces of British India. It should be made compulsory in Travancore also among Muslims, whether or not the other communities stood in need of such a change. The Muslim population was in the main destitute of the knowledge even of reading and writing.

The monthly allowance of Rs. 10 granted to Koran teachers was inadequate. They should be given the pay of an ordinary teacher in the Vernacular schools, namely, Rs. 14 per mensem. No reasons could be found for the discrimination against the Koran teachers.

The *Marumakkattayam* system of inheritance followed by a section of the Muslim population should be substituted by the Muhommedan law of inheritance as it was opposed to the teachings of the *Koran*.

The maladministration of *Wakf* properties gave rise to quarrels and dissensions in the community; and, for the proper adminstration of such properties, a law should be passed.